

שְׁבַשְׂמַאל, וְצָרִיף לְהַקִּיזוּ זְרוּעַ שְׂמַאל, וְלֹא יוֹתֵר.

וְאִם מִתְּרַבִּים הַחֲטָאִים בְּכַנִּי יַעֲקֹב, שֶׁהֵם אַחֲזִיזִים לְשֵׁנֵי צַדִּידִים, שֶׁהֵם מִפְּזָרִים בְּכַנִּי עֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעֲאֵל, הָרִי הַחֲלִי נִכְבֵּד עַל הַגּוּף, וְצָרִיף לְהַקִּיזוּ מִשְׁתֵּי זְרוּעוֹת. וְאִם כָּל הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְלוֹת כְּאֶחָד, הָרִי הַחֲלִי עֲלֵה לְרֹאשׁ, וְצָרִיף לְהַקִּיזוּ וְרִידֵי הָרֹאשׁ, וְשִׁלְשַׁת אֱלֹהֵי נַעֲשׂוּ מְרַפְּכָה לְאָדָם הָרֹאשׁוֹן וְלְאֲבוֹת, וּבָהֶם הַתְּחִזְקוּ לְסַבֵּל יִסּוּרִים, לְהִגָּן עַל הַדּוֹר לְאַרְבַּעַת צַדִּי הָעוֹלָם.

אוֹי לְהֵם לְדוֹר שְׂגוּרִמִּים שִׁילְקוּ הָאֲבוֹת וְאָדָם הָרֹאשׁוֹן וְאֵלֶּה הַצַּדִּיקִים שֶׁבִּיְנֵיהֶם, שְׁאִין הַפְּרֻדָּה בֵּין צַדִּיקִים אֵלּוּ לְאֲבוֹת וְאָדָם, שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת שְׁלֵהֶם, וְהַדַּחֵק וְהַצַּעַר וְהַיְגוֹן שְׁלֵהֶם מְגִיעִים לְאֲבוֹת וְלְאָדָם. כְּמוֹ שֶׁהֵם, נַחֲלִים אֵלּוּ שִׁיּוּצָאִים מִשָּׁם, אִם חוֹזְרִים עֲכוּרִים וּמְלַכְלָכִים לֵיָם, הָרִי הֵיָם נוֹטֵל מֵעֲכִירוֹת וְלְכַלּוֹף שְׁלֵהֶם. וּבִכַּח הֵיָם שֶׁהוּא תְּקִיף, לֹא סוֹבֵל לְכַלּוֹף שְׁלֵהֶם זוֹרֵק אוֹתוֹ הַחוּצָה, וְנִשְׁאַרְוּ הַנְּחָלִים צְלוּלִים וְזָפִים מְאוֹתוֹ לְכַלּוֹף.

כְּמוֹ שֶׁאֵמַר מְנַקֵּה לְכַלּוֹכֵי בְּנֵי הַקְּטָנִים, כִּף הָאֲבוֹת מְטַהְרִים חֲטָאִים וְלְכַלּוֹכִים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁנִּמְצָאִים בָּהֶם צַדִּיקִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, חֲזָקִים לְסַבֵּל יִסּוּרִים עַל הַדּוֹם. בְּאוֹתוֹ זְמַן אֵין הַפְּרֻדָּה בָּהֶם. בָּאוּ כֻלָּם וּבְרַכּוּהוּ, וְאָמְרוּ לוֹ, סִינֵי סִינֵי, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנֵתוֹ מְדַבֵּרֶת בְּפִיו, מִי יִכּוֹל לַעֲמֹד לְפָנָיו בְּכָל? אֲשֶׁרֵי חֲלָקְנוּ שְׁזַכִּינוּ לְחַדֵּשׁ חֲבוּר רֹאשׁוֹן זֶה בְּךָ לְהֵאִיר שְׁכִינָה בְּגִלוּת.

אָמַר לָהֶם, רַבָּנִים שֶׁל כָּל דוֹר הֵייתֶם בְּזִמְנָם, כָּל שֶׁכֵּן מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁחֲכַמְתּוּ מְאִירָה כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁהִיוּ אַחֲרָיו, אֵל תִּתְנוּ

בֵּין יִשְׁמַעֲאֵל, בִּי מְרַעִיָה יִתְקַר מִסְטָרָא דְטָחוּל לְשְׂמַאֲלָא, וְצָרִיף לְאֶקְזָא דְרוּעָא שְׂמַאֲלָא, וְלֹא יִתִּיר.

וְאִי חוּבִין מִתְּרַבִּין בְּכַנִּי יַעֲקֹב, דְּאֵינוּן אַחֲזִידֵן לְתַרִּין סְטָרִין, דְּאֵינוּן מְפּוֹזְרִים בְּכַנִּי עֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעֲאֵל, הָא מְרַעָא אֲתִיקַר עַל גּוּפָא, וּבְעֵי לְאֶקְזָא ב' דְרוּעִין. וְאִי כִלְהוּ תַלְת בְּמַרְעִין בְּחָדָא. הָא מְרַעָא סְלִיק לְרִישָׁא, וּבְעֵי לְאֶקְזָא וְרִידִין דְרִישָׁא, וְאֵלִין תַּלְת אֲתַעֲבִידוּ מְרַפְּכָה לְאָדָם קְדַמָּאָה וְלְאַבְהֵן, וּבְהוּן אֲתַתְּקִפוּ לְמַסְבֵּל יִסּוּרִין, לְאַגְנָא עַל דְרָא לְאַרְבַּע סְטָרֵי דְעֵלְמָא.

וְוִי לִיה לְדָרָא, דְגַרְמִין דִּילְקוּן אַבְהֵן וְאָדָם קְדַמָּאָה, וְאֵלִין צַדִּיקֵיָא דְבִינֵיהוּ, דְלִית אַפְרָשׁוּתָא בֵּין אֵלִין צַדִּיקֵיָא, לְאַבְהֵן וְאָדָם, דְּאֵינוּן נִשְׁמַתִּין דְלַהוּן, וְדוּחַקָא וְצַעֲרָא וִיגוּנָא דְלַהוּן, מְטִי לְאַבְהֵן וְאָדָם. כְּגוּוּנָא דִּימָא, אֵלִין נַחֲלִין דְנַפְקִין מִתְּמָן, אִי חוֹזְרִין עֲכוּרִין וּמְלּוּכְלָכִין לִימָא, הָא יִמָא נְטִיל מִן עֲכִירוֹ וְלְכַלּוֹכָא דְלַהוּן. וּבְחִילָא דִימָא דְאִיהִי תְקִיפָא, לֹא סְבִילֵת לְכַלּוֹכָא דְלַהוּן, וְזַרְיקַת לִיה לְבַר, וְאֲשַׁתְּאָרוּ נַחֲלִין צְלוּלִין וְדַכְיִין מַהֲהוּא לְכַלּוֹף.

כְּגוּוּנָא דְאִימָא, דְדַכִּיאת לְכַלּוֹכִין דְבַנְהָא זַעֲרִין, הַכִּי אַבְהֵן מְדַכְּאִין חוּבִין וְלְכַלּוֹכִין דְבַנְיָהוּ דִישְׂרָאֵל, כַּד אֲשַׁתְּכַחוּ בְהוּן צַדִּיקֵיָא כְּעוּבְדִיהוּן, תְּקִיפִין לְמַסְבֵּל יִסּוּרִין עַל דְרִיהוּן. בְּהַהוּא זְמַנָּא לִית אַפְרָשׁא בְהוּן. אָתוּ כִלְהוּ וּבְרִיכוּ לִיה, וְאָמְרוּ לִיה סִינֵי סִינֵי, דְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא וְשִׁכְנֵתָהּ מְלִיל בְּפוּמוֹי, מָאן יִכִּיל לְקִימָא קַמִּיה בְּכֵלָא. זַפְּאָה חוּלְקָנָא, דְזַכִּינָא לְחַדְשָׁא חֲבוּרָא קְדַמָּאָה דָא כִף, לְאַנְהָרָא שְׁכִינְתָא בְּגִלוּתָא.

אָמַר לוֹ, רַבָּנָן דְכָל דְרָא הוּיָתוּ בְזִמְנֵיהוּן, כָּל שֶׁכֵּן בּוּצִינָא קְדִישָׁא, דְנִהִיר חֲכַמְתִּיה בְּכָל דְרִין דְהוּוּ אַבְתְּרִיה, אֵל תִּתְנוּ דְמִי לְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא בְּאוּרִייתָא, עַד יַעֲרָה עֲלֵינוּ רוּחַ קְדָשָׁא (לְנִיבֵי שְׁכִינְתָהּ) דְהָא לֹא אִית

הֵייתֶם בְּזִמְנָם, כָּל שֶׁכֵּן מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁחֲכַמְתּוּ מְאִירָה כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁהִיוּ אַחֲרָיו, אֵל תִּתְנוּ

דמי לקדוש-ברוך-הוא בתורה
עד יצרה עליו רוח הקדש (אל
שכינתו), שהרי אין רשות
להשתמש במטטרו"ן שר הפנים
רק לה, שאותיות שלו רמוזים
בשמה.

ובעת צריך רופא לדעת בכמה
מעלות עלה דפק אותו החולה
בגלות אדום, שנאמר עליו
שחולת אהבה אני. שהרי כמה
רופאים התכנסו עליו לדעת סוף
החלי שלו בדפיקות הללו, ולא
היה אחד מהם שיודע בהם
שדפק אותו חולה לא כל רופא
בקי לדעת בו, שיש דפיקות של
קשר"ק קשר"ק קשר"ק, שהנביא
אמר עליהם (ישעיה כו) כמו הרה
תקריב ללדת תחיל תזעק
בחכיה.

וכב"ם עשרה שופרות, כלולים
בשלושה, שהם סימן קשר"ר,
שהוא תקיעה שברים תרועה.
ותקיעה נראית ארץ הגלות,
שברים התקרבות הגלות.
בתרועה תבא הגאולה, שנגא
דחק אחר דחק, ואין רוח בין זה
לזה, שודאי כיון ששאר עמים
מעפבים את ישראל בגלות,
דחקם מקרב להם הגאולה. גם כן
מהירות הדפק זה אחר זה, בו
יוצאת נפש האדם, אחר שאין
רוח בין זה לזה.

קשר"ק קשר"ק קשר"ק, הוא ששם
קשר"ר, תקיעה שברים תרועה,
שיעבר בו שגר מן העולם, שבו
שבועה - (שמות יז) מלחמה לה'
בעמלק. יתעורר בעולם שיר
פשוט, וכפול, ומשלש, ומרבע,
שהוא עולה אותיות שלו: י',
י"ה, יה"ו, יהו"ה - ע"ב. באותו

זמן - ובכך צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברנה יגילו. ו' תוספת - אלף הששי.
קדם שלו עק"ב, חרב בית המקדש, ולאחריו עד תשלום רע"ב יהיה ער"ב. זהו שכתוב (שם טו)
ערב וידעתם כי ה' הוציא אתכם וגו'. (בראשית מד) כי עבדך ערב את הנער וגו'. (עד כאן רעיא מהימנא).

רשו לאשתמשא במטטרו"ן שר הפנים אלא לה, דאתון
דיליה רמיזין בשמה.

ובעז צריך אסיא, למנדע בכמה דרגין אסתלק דפיקו
דההוא חולה בגלותא דאדום, דאתמר עליה (שיר
השירים ה) שחולת אהבה אני. דהא כמה אסיין אתפגשו
עליה, למנדע קין דמרעא דיליה, באלין דפיקין, ולא
הוה חד מנייהו דאשתמודע בהון, דדפיקו דההוא חולה,
לא כל אסיא בקי לאשתמודע ביה, דאית דפיקין דקשר"ק
קשר"ק קשר"ק, דאמר נביא עליהו (ישעיה כו) כמו הרה
תקריב ללדת תחיל תזעק בחכיה.

ובלחו עשר שופרות, פליין בתלת, דאינון סימן קשר"ר,
דאיהו תקיעה שברים תרועה. ותקיעה אחזי
אריכו דגלותא, שברים קריכו דגלותא. תרועה ביה ייתי
פורקנא, דאחזי דוחקא בתר דוחקא, ולית רוחא בין
דא לדא, דודאי כיון דשאר עמין מעפבין לון לישראל
בגלותא, דוחקא דלהון מקרב לון פורקנא. אוף הכי
מהירו דדפיקו דא בתר דא, ביה נפיק נפש דבר נש,
בתר דלית רוח בין דא לדא.

קשר"ק קשר"ק קשר"ק, איהו דשוי קשר"ר, תקיעה שברים
תרועה. דאתעבר ביה שגר מן עלמא, (דף ר"ט
ע"ב) דביה אומא, (שמות יז) מלחמה ליי בעמלק. יתער
בעלמא. שיר פשוט, וכפול, ומשולש, ומרובע. דאיהו
סליק אתון דיליה, י', י"ה, יה"ו, יהו"ה, ע"ב. בההוא
זמנא, ובכך צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
וחסידים ברנה יגילו. ו' תוספת, אלף שתיחאה. קודם
דיליה עק"ב, חרב בי מקדשא, ולבתר דיליה, עד תשלום
רעב, יהיה ערב. הדא הוא דכתיב, (שמות טז) ערב וידעתם
כי יי הוציא אתכם וגו'. (בראשית מד) כי עבדך ערב את
הנער וגו'. (ע"כ רעיא מהימנא).